

1 שואלת הגמרא: אם לאחר הפסקה ראשונה שלא ראתה שלש עונות,
2 הדר קהויא בעונות – חזרה וראתה אחרי עונה אחת של שלשים יום,
3 מאי – מה דינה, האם דיה שעתה או מטמאה למפרע מעת לעת.
4 והספק הוא האם מה ששינוי בברייתא בתינוקת שלא הגיע זמנה
5 לראות והחזקה שהיא רואה דם ועל ידי שראתה שלש פעמים,
6 שבראתה אחר שהפסיקה פעם שניה שלש עונות דיה שעתה, הוא
7 דווקא באופן זה שההפסקה השניה היתה של שלש עונות והיא
8 בחזקת מסולקת דמים, אבל אם ראתה אחר עונה אחת מטמאה מעת
9 לעת. או שמא אינו בדווקא, וגם אם ראתה אחר עונה אחת דיה
10 שעתה.

11 וצדדי הספק הם, מהו גדרו של סילוק דמים זה, האם כיון שכבר
12 הוחזקה שהיא רואה דם, לא חזרה לקדמותה בסילוק זה להיות
13 כתינוקת שלא הגיע זמנה לראות, אלא דינה ככל אשה שהגיע זמנה
14 לראות וראתה, ואחר כך הפסיקה מלראות שלש עונות, שאין
15 אומרים דיה שעתה אלא בראייה ראשונה, אבל בשניה מטמאה מעת
16 לעת. או שמא, בסילוק זה חזרה לקדמותה להיות כתינוקת שלא
17 הגיע זמנה לראות, וצריכה עכשיו להתחזק בשתי פעמים שדמים
18 מצויים בה ורק בראייה השלישית מטמאה מעת לעת, ככל קטנה
19 שלא הגיע זמנה לראות, ולכך גם כשראתה פעם שניה אחר עונה
20 אחת, דיה שעתה.

21 משיבה הגמרא: אמר רב גידל אמר רב, פעם ראשונה – הראייה
22 הראשונה שראתה לאחר הפסקת שלש עונות, ושניה – והראייה
23 השניה שראתה אחר כך לאחר עונה אחת, דיה שעתה, כמו הצד
24 השני של הספק, ואם תראה פעם שלישית אחר עונה אחת, מטמאה
25 למפרע מעת לעת ומפקידה לפקידה, שבראייה שניה כבר הוחזקה
26 שהדמים מצויים בה.

27 עוד שינוי בהמשך הברייתא לגבי תינוקת שלא הגיע זמנה לראות,
28 שראתה שלש ראיות, ואחר כך לא ראתה שלש עונות וחזרה
29 וראתה, ועוד עברו עליה שלש עונות שלא ראתה בהם, ואז ראתה,
30 עדיין אני אומר שדיה שעתה.

31 שואלת הגמרא: הדר קהויא בעונות מאי – אם לאחר הפעם השניה
32 שראתה לאחר הפסקת שלש עונות, חזרה וראתה אחרי עונה אחת
33 של שלשים יום, מה דינה, האם דיה שעתה בראייה זו, או מטמאה
34 למפרע מעת לעת. והספק הוא, האם מה ששינוי בברייתא שאם
35 ראתה פעם אחת אחר הפסקה השלישית של שלש עונות טמאה
36 למפרע, הוא דווקא באופן זה שהפסיקה שלש עונות, והחזקה
37 לראות בהפלגה של שלש עונות, אבל אם ראתה אחר עונה אחת
38 דיה שעתה, כיון שלא הוחזקה לראות בדילוג של שלש עונות. או
39 שמא אינו בדווקא, וגם אם ראתה אחר עונה אחת מטמאה מעת
40 לעת.

41 וצדדי הספק הם, שזה ודאי, שכשלא ראתה שלש עונות בפעם
42 הראשונה, הרי זה סילוק דמים וחזרה לקדמותה להיות כתינוקת
43 שלא הגיע זמנה לראות. ואינה מטמאה מעת לעת, עד שתראה עוד
44 שלש ראיות. אך אם סמוך להפסקה הראשונה ראתה, והפסיקה עוד
45 שלש עונות ולא ראתה, יש להסתפק איזה סילוק דמים גורמת
46 ההפסקה השניה. האם גם בה חזרה לקדמותה לגמרי להיות כתינוקת
47 שלא הגיע זמנה לראות, וצריכה עכשיו להתחזק בשתי פעמים
48 שדמים מצויים בה ורק בראייה השלישית מטמאה מעת לעת. ככל
49 קטנה שלא הגיע זמנה לראות, ולכך גם כשראתה עכשיו אחר עונה
50 אחת, דיה שעתה. או שמא בהפסקה זו לא חזרה לקדמותה להיות

51 כתינוקת שלא הגיע זמנה לראות, אלא דינה ככל אשה שהגיע זמנה
52 לראות וראתה, ואחר כך הפסיקה מלראות שלש עונות, שאין
53 אומרים דיה שעתה אלא בראייה ראשונה, אבל בשניה מטמאה מעת
54 לעת, ולכך כשהפסיקה שלש עונות שניות וראתה, זוהי הראייה
55 הראשונה שמתחזקת בה, ודיה שעתה. ואחר כך כשהפסיקה עונה
56 אחת וראתה, מטמאה מעת לעת.

57 משיבה הגמרא: אמר רב כהנא אמר רב גידל אמר רב, פעם
58 ראשונה – בראייה הראשונה שראתה לאחר ההפסקה השניה, דיה
59 שעתה, אבל בראייה השנייה מטמאה למפרע מעת לעת ומפקידה
60 לפקידה, ואף שראתה אחר עונה אחת, כמו הצד השני של הספק.

61 הגמרא דנה כדעת מי שניה ברייתא זו. מקשה הגמרא: מני, רבי
62 היא – מי הוא השונה ברייתא זו, הלא רבי הוא, דאמר בתרי זימני
63 הוי חזקה – שאמר שבשתי פעמים יש חזקה, כמו שביארנו למעלה
64 שגם הרישא וגם המציעתא נשנו כדעת רבי, ואם כן קשה, אמר
65 סיפא – אמור ובאר את הסיפא של הברייתא, ששינוי לגבי מי שהגיע
66 זמנה לראות וראתה, שאם אחר כך עברו עליה שלש עונות שלא
67 ראתה בהם, ואז ראתה, דיה שעתה, אהא – באנו בזה לדעת רבי
68 אליעזר במשנתנו (לעיל ז:), הסובר שכל אשה שלא ראתה דם שלש
69 עונות דיה שעתה. ובי תימא – ואם תרצה לתרץ ולומר שהברייתא
70 רבי היא, שרבי שגאה, ונדון אשה שהפסיקה לראות שלש עונות
71 כבר לה כרבי אליעזר, שבכל אשה דיה שעתה. יש לדחות, ומי כבר
72 לה – וכי יתכן לומר שרבי סובר כרבי אליעזר בדין זה, והיא – והרי
73 בברייתא לעיל (ט:): 'לאחר שגבר קאמר, כלומר, נאמר שם שרבי
74 הורה כרבי אליעזר, ונזכר שזוהי שיטת יחיד, וקיים את הוראתו זו רק
75 משום שעת הדחק. משמע שהוקשה בעיניו על שעשה כמותו, ואם
76 כן אין לומר שסובר כמותו.

77 מתרצת הגמרא: אלא הברייתא כדעת רבי אליעזר היא, שהוא
78 שגאה, ובנסתות כבר לה כרבי, שבשתי פעמים האשה קובעת וסת.
79 שינוי בברייתא בתינוקת שלא הגיע זמנה לראות, שבפעם ראשונה
80 ושניה שראתה דיה שעתה, ובראייה השלישית מטמאה מעת לעת,
81 ודינה כאשה שהגיע זמנה לראות, שבראייה השניה כבר הוחזקה
82 בדמים, ולכן מהראייה השלישית מטמאה מעת לעת. ובברייתא
83 לעיל (ה.) שנינו, שתינוקת שלא הגיע זמנה לראות לא גזרו חכמים
84 על כתמיה, ואפילו אם הסדינים שלה מלוכלכים בדם, טהורה אפילו
85 מכאן ולהבא. הגמרא דנה בענין ראיית כתם של תינוקת שלא הגיע
86 זמנה לראות, קודם שראתה שלש פעמים: כתם שנמצא בבגדיה של
87 תינוקת שלא הגיע זמנה לראות בין ראייה ראשונה ושנייה, ודאי
88 טהור – אין האשה טמאה מחמת כתם זה, לפי שעדיין לא נתחזקה
89 שהיא רואה דם. אבל כתם שנמצא בבגדיה בין ראייה שנייה
90 ושלישית, חזקה אמר טמא, רבי יוחנן אמר טהור.

91 הגמרא מבארת את סברת המחלוקת: חזקה אמר טמא, בין דאילו
92 חזקה מטמאה – כיון שאילו היתה רואה דם אחרי הראייה השניה
93 היתה מטמאה מעת לעת, ומוכח שבראייה השניה הוחזקה שדמים
94 מצויים בה, ודינה ככל אשה שהגיע זמנה לראות, לכך בתמא נמי
95 טמא, ככל אשה שהגיע זמנה לראות וראתה, שאם מצאה כתם על
96 בגדה טמאה. ורבי יוחנן אמר טהור, בין דלא אתחזקה בדם,
97 כלומר, כיון שעדיין לא נהגנו בה דין של אשה שהגיע זמנה לראות
98 שמתמאה מעת לעת, לכך בתמא נמי לא מטמינן לה – גם על
99 כתמה לא גזרו שיהא טמא.

המשך ביאור למס' נדה ליום חמישי עמ' ב

1 שלא ראתה בהם דם נדה, הרי היא מסולקת דמים.
2 תירוץ נוסף: וְאִיפְעִית אִימָא, תְּנִי חֲדָא - שְׁנָה בברייתא רק אופן
3 אחד, שימי עיבורה עולים לה לימי מניקותה, ואל תשנה את ההלכה
4 שימי מניקותה עולים לה לימי עיבורה.
5 שנינו במשנה (ז): ארבע נשים דיין שעתן, בתולה מעוברת מניקה
6 וזקנה. ומסיימת המשנה (ז): בְּמָה אָמְרוּ דִּיהָ שְׁעָתָה וכו' בראייה
7 ראשונה, אבל בשניה מטמאה מעת לעת כשאר הנשים. הגמרא
8 מביאה מחלוקת באלו נשים נאמרה הלכה זו: אָמַר רַב, מֵה שְׁשֵׁנִינוּ
9 שבפעם שניה מטמאה מעת לעת, נאמר אָבֹולָהּ - על כל הנשים
10 שהזכרו במשנתנו, דהיינו בתולה מעוברת מניקה וזקנה. וְשָׁמוּאֵל
11 אָמַר, לֹא שְׁנֵנוּ הַלְכָה זו שבפעם שניה מטמאה מעת לעת אֶלָּא לַגְּבִי
12 בְּתוּלָהּ, שְׁכִינָה שְׂרָאָתָה דם מסתבר לומר שתראה עוד, וְכֵן לַגְּבִי
13 וְזָקְנָה, שְׁכִינָה שְׂרָאָתָה דם נמצא שאינה מסולקת דמים, אלא שדילגה
14 וסתה פעם אחת, אֶבְלָל מְעוּבְרָת וּמְנִיקָה, דִּיין שעתן במשך כָּל יְמֵי
15 עִיבוּרָהּ, דִּיין שעתן במשך כָּל יְמֵי מְנִיקוּתָהּ, ואפילו אם ראו כמה

16 פעמים בימי עיבורן ומניקותן. וטעם הדבר, שאשה שלא ראתה
17 מעולם זקנה שלא ראתה שלש עונות, כיון שראו פעם אחת נתברר
18 שבטל הסילוק, אבל במעוברת ומניקה אף אם ראו לא בטלה סיבת
19 הסילוק, ואף אם לא נסתלק דמן בהתחלה יש לנו לומר שיסתלק
20 בסוף.
21 הגמרא מביאה אמוראים נוספים שנחלקו בהלכה זו: וְכֵן אָמַר רַבִּי
22 שְׁמַעוֹן בֶּן לִקְיִשׁ, מֵה שְׁשֵׁנִינוּ שִׁבְפֵּעַם שְׁנִיָּה מִטְּמָאָה מֵעַת לַעַת, נֹאמַר
23 אָבֹולָהּ - על כל הנשים שהזכרו במשנתנו, וְרַבִּי יוֹחָנָן אָמַר, לֹא
24 שְׁנֵנוּ שִׁבְפֵּעַם שְׁנִיָּה מִטְּמָאָה מֵעַת לַעַת אֶלָּא לַגְּבִי בְּתוּלָהּ וְזָקְנָה, אֶבְלָל
25 מְעוּבְרָת וּמְנִיקָה, דִּיין שעתן כָּל יְמֵי עִיבוּרָהּ, דִּיין שעתן כָּל יְמֵי
26 מְנִיקוּתָהּ.
27 הגמרא מביאה שדבר זה שנוי במחלוקת תנאים: בְּתַנְאֵי - במחלוקת
28 זו של האמוראים כבר נחלקו תנאים. ששנינו בברייתא, מְעוּבְרָת
29 וּמְנִיקָה שְׁהִיוּ

59 דְּשׁוֹפְעַת (נָמִי) כִּי נִהְרָא - ש'שופעת' שאמר רב חלקיה בר טובי
 60 שנחשב כראייה אחת. היינו ששופעת כמעין הזורם ללא הפסק, ולא
 61 יתכן לפרש כן, שאי אפשר שתהיה שופעת שבעה ימים ותחיה.
 62 מתרצת הגמרא: אֵלָא אִימָא -[אמור] בכונתו של רב שימי,
 63 שהמדלפת אִינְהָ אֵלָא בְּשׁוֹפְעַת, ואינה אלא ראייה אחת.
 64 הגמרא מביאה ברייתא בענין בדיקת קטנות: תַּנּוּ רַבֵּינָן בְּבֵרִיתָא,
 65 תּוֹקָה, בְּנֹת יִשְׂרָאֵל עַד שְׁלֹא הִיגִיעוּ לְפִרְקָן, כלומר לימי הנעורים,
 66 הֲרִי הֵן בְּחֻזְקַת פְּתִירָה, כלומר בחזקה שאין הדמים מצויים בהם, וְאִין
 67 הַנְּשִׁים בּוֹדְקוֹת אוֹתָן, כלומר אין צריך לבדוק אם ראו דם. אבל
 68 מְשִׁהֲנִיעוּ לְפִרְקָן, הֲרִי הֵן בְּחֻזְקַת טוּמְאַה, כלומר בחזקה שהדמים
 69 מצויים בהם. וְנִשְׂיָם גְּדוּלוֹת בּוֹדְקוֹת אוֹתָן, כדי לברר שלא ראו דם.
 70 רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִין בּוֹדְקִין אוֹתָן כִּי, מִפְּנֵי שְׁמַעוֹנוֹת -
 71 שמקלקלות אוֹתָן, כלומר, ששורטות אותן בציפורניהן, וגורמות
 72 שיראו דם. אֵלָא סְכוּת אוֹתָן בְּשִׁמּוֹן מִפְּנֵים, וּמִקְנָחוֹת אוֹתָן
 73 מִבְּחוּזֵי, וְהֵן נְבִדְקוֹת מֵאִילִיָּהוּ, שסיכת השמן גורמת לדם שיצא אם
 74 הגיע זמנו, ועל ידי הקינות יראו את הדם אם אכן יצא.
 75 שנינו במשנה: רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, מְעוּפְרָת וְכוּ' ומניקה שעברו עליהן
 76 שלש עונות שלא ראו בהם דם, דִּין שַׁעֲתָן, אבל קודם שעברו עליהן
 77 שלש עונות מטמאות מעת לעת תבאר נשים. הגמרא מביאה
 78 ברייתא שנשנו בה דברי רבי יוסי: תַּנּוּ תַּנּוּ קָמְיָה דְרַבִּי אֶלְעָזָר -
 79 שנה אחד החכמים שהיה שונה ברייתות לפני רבי אלעזר, רַבִּי יוֹסֵי
 80 אוֹמֵר, מְעוּפְרָת וּמְנִיקָה שְׁעָבְרוּ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עוֹנוֹת שלא ראתה בהם
 81 דם, דִּיהָ שְׁעָתָה.
 82 הגמרא מבארת את הברייתא: אִמֵּר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר לאותו ששנה
 83 את הברייתא לפניו, פְּתַחַת דְּבִרִיךְ בְּשִׁתִּים, שאמרת
 84 מעוברת ומניקה, וְסִימַתְּ בְּחֻדָּא - וסיימת דבריך באחת, שאמרת
 85 'דיה שעתה' בלשון יחיד, והיה לך לומר 'דין שעת' בלשון רבים,
 86 דְלִמָּא מְעוּפְרָת וְהִיא מְנִיקָה קְאָמַרְתָּ - שמא כוונתך לומר שנוולד
 87 עוברת והיא מניקה אותה, או שהיא מניקה את בנה ונתעברה, ולא
 88 התכוונת לומר מעוברת או מניקה, ולכך אמרת 'דיה שעתה' בלשון
 89 יחיד. ובאמת כן הוא הדין גם במעוברת לבד ומניקה לבד, וְהִבְרִיתָא
 90 שנקטה דין זה במעוברת והיא מניקה, מִילְתָּא אַנְבּ אוֹרְחִיהָ קָא
 91 מְשַׁמַּע לָן - השמיעה לנו דבר בדרך אגב, דִּימִי ו-שימי עִיבּוּרָה
 92 עוֹלִין לָהּ להצטרף להפסקת דמים בימי מְנִיקוּתָהּ, וְיִמִי מְנִיקוּתָהּ
 93 עוֹלִין לָהּ להצטרף לימי עִיבּוּרָהּ. והיינו, שימי העיבור וימי ההנקה
 94 מצטרפים להשלים שלש עונות שאינה רואה בהם דם, כגון שלא
 95 ראתה שתי עונות בימי עיבורה ועונה אחת בימי ההנקה שאחריהן,
 96 או שלא ראתה שתי עונות בימי ההנקה ועונה אחת בימי העיבור
 97 שאחריהן, הרי היא מסולקת דמים ודיה שעתה. בְּרַתְנִיָּא - וכמו
 98 ששנינו בברייתא, יָמִי עִיבּוּרָה עוֹלִין לָהּ לימי מְנִיקוּתָהּ, וְיִמִי
 99 מְנִיקוּתָהּ עוֹלִין לָהּ לימי עִיבּוּרָהּ. מבארת הברייתא: כִּיבָּד, אם
 100 הפסיקה לראות שְׁתֵּים בִּימֵי עִיבּוּרָהּ, וְאַחַת בִּימֵי מְנִיקוּתָהּ, או
 101 שהפסיקה לראות שְׁתֵּים בִּימֵי מְנִיקוּתָהּ, וְאַחַת בִּימֵי עִיבּוּרָהּ, או
 102 שהפסיקה לראות עונה אחת וּמְחֻצָה בִּימֵי עִיבּוּרָהּ, וְעוֹנָה אַחַת
 103 וּמְחֻצָה בִּימֵי מְנִיקוּתָהּ, מְצַטְרְפוֹת להפסקה של שְׁלֹשׁ עוֹנוֹת, ואם
 104 תראה דם אחר כך, אף לרבי יוסי הסובר שאינה מסולקת עד שיעברו
 105 עליה שלש עונות, דיה שעתה.
 106 מקשה הגמרא: בְּשִׁלְמָא - מובן מה ששנינו שִׁמִּי עִיבּוּרָה עוֹלִין לָהּ
 107 לִימֵי מְנִיקוּתָהּ, דְּמִשְׁכַּחַת לָהּ דְּקָמְנִיקָה וְאִוְלָא וּמִעֵבְרָה - שמיצא
 108 אתה מקרה כזה באופן שהיא מניקה, ובתוך ימי ההנקה נתעברה.
 109 אֵלָא מה ששנינו שִׁמִּי מְנִיקוּתָה עוֹלִין לָהּ לִימֵי עִיבּוּרָהּ, הִיכִי
 110 מְשַׁכַּחַת לָהּ - באיזה אופן תמצא מקרה כזה, הרי ראתה דם
 111 בלידתה, ואם כן לא עברו עליה שלש עונות רצופות שלא ראתה
 112 בהם דם.
 113 מתרצת הגמרא: אִיבְעִית אִימָא - אם תרצה תוכל ליישב, שמדובר
 114 בְּלִידָה יְבִשְׁתָּא - בלידה יבשה, שלא ראתה דם בשעת לידתה.
 115 תירוץ נוסף: וְאִיבְעִית אִימָא, דָּם נָדָה לְחוּד וְדָם לִידָה לְחוּד, שכל
 116 אחד הוא מין אחר, ואף אם ראתה דם לידה בתוך עונות אלו, כיון

1 הגמרא מקשה על חזקה: מְתַקֵּף לָהּ - הקשה רַבִּי אֶלְעָזָר על
 2 חזקה, וְכִי מָה הִבְדֵּל בֵּין קַטְנָה זוֹ שנמצא כתם על בגדה לאחר
 3 הראייה השניה, שאתה אומר שמחמת שאם תראה דם תהא מטמאה
 4 מעת לעת, אף כתמה טמא, לְכִין בְּתוּלָה שְׁנִישְׂאָתָא, שְׁדַמְיָה מְהוֹרִין
 5 מפני שתולים שהם דם בתולים ולא דם נדה, ואם מצאה כתם כל זמן
 6 שדמיה טהורים אינו טמא, אף שאם תראה דם שיש לו מראה אחר
 7 מדם הבתולים תהא טמאה. מתרצת הגמרא: אִמֵּר לִיה רַבִּי יוֹדָא, זו
 8 - בתולה שנישאת, שִׁרְפָה מְצוּי - מצוי שיהיה בה דם טהור מחמת
 9 הבתולים, ויש לתלות את הכתם בדם בתולים, וְזו - קַטְנָה שנמצא
 10 כתם על בגדה, אִין שִׁרְפָה מְצוּי - אין מצוי בה דם טהור לתלות בו
 11 את הכתם, ואם אין הכתם מגופה, ודאי טמאה.
 12 הגמרא דנה בענין רוק ומדרס וכתמים של קטנה: אִמֵּר עוֹלָא, אִמֵּר
 13 רַבִּי יוֹחָנָן מְשוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יְהוֹצְדָק, תִּינוּקָת שְׁלֹא הִיגִיעַ וּמְנָה
 14 לְרֵאוֹת, וְרֵאוֹתָהּ פְּעַם רֵאשׁוֹנָה וְשֵׁנִיָּה, אם נמצא רוֹקָה וּמְדַרְסָה
 15 בְּשׁוֹק, כלומר שידוע שהוא שלה, ואין אנו יודעים אם היא נדה והוא
 16 טמא, או שאינה נדה והוא טהור, הרי הוא מְהוֹר, מפני שלא הוחזקה
 17 שהיא רואה. וּבִתְמָה נָפִי - גם מְהוֹר. עולא מסתפק בדברי רבי יוחנן:
 18 וְלֹא יִדְעָנָא - ואיני יודע אם מה שאמר רבי יוחנן שכתמה טהור, הוא
 19 דִּידֵיהּ - מדברי עצמו, אִם דְרַבִּיהּ - או שגם דין זה הוא משום רבי
 20 שמעון בן יהוצדק רב.
 21 שואלת הגמרא: לְמַאי נִקְפָּא מִינָהּ אם אמר כן משום עצמו או משום
 22 רבו. משיבה הגמרא: לְמִיָּהוּי - שיהיו דבריו של חזקה חשובים
 23 כְּדַבְרֵיו שֶׁל אֶחָד בְּמָקוֹם שְׁנַיִם, ואין הלכה כמותו. שאם אמר הלכה
 24 זו משמו של רבי שמעון בן יהוצדק רבו, נמצא שחזקה הוא יחיד
 25 כנגד רבי יוחנן שחלק עליו לעיל (ע"א) משום עצמו, וכנגד רבי
 26 שמעון בן יהוצדק הסובר כרבי יוחנן. אך אם רבי יוחנן אמר כן משום
 27 עצמו, אין כאן אלא יחיד כנגד יחיד.
 28 הגמרא פושטת את הספק: כִּי אִתָּא רַבִּין - כשבא רבין וְכָל נְחוּתֵי
 29 יָמָא - וכל סיעת החכמים היורדים מארץ ישראל לבבל, אִמְרוּהּ
 30 בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יְהוֹצְדָק - אמרו להם זה שכתמה טהור משמו של
 31 רבי שמעון בן יהוצדק, ונמצא שדברי חזקה חשובים כדבריו של
 32 אחד במקום שנים, ואין הלכה כמותו אלא כרבי יוחנן, שתינוקת שלא
 33 הגיע זמנה לראות, וראתה שתי פעמים ונמצא כתם על בגדה, הכתם
 34 טהור.
 35 הגמרא דנה עוד בענין קטנה הרואה דם: אִמֵּר רַב חֲלַקְיָה בְּרַ טוּבִי,
 36 תִּינוּקָת שְׁלֹא הִיגִיעַ וּמְנָה לְרֵאוֹת וְרואה עכשיו דם בפעם הראשונה,
 37 אִפְּלִילוּ אם היא שׁוֹפְעַת דָּם כָּל שְׁבַעָה יָמִי נִדְתָּה, אִינְהָ חֻשׁוּבָה אֵלָא
 38 רֵאָהָ אַחַת, ואינה מטמאה מעת לעת עד שתפסיק ותראה עוד שתי
 39 ראיות.
 40 מקשה הגמרא: מלשוננו של רב חלקיה 'אִפְּלִילוּ' שׁוֹפְעַת, משמע שאם
 41 אהשה שופעת יש בזה חידוש גדול יותר שנחשב רק ראייה אחת,
 42 וְלֹא מְבַעֲיָא - ואין צריך לומר שאם היא פּוֹסְקַת מלראות וחוזרת
 43 ורואה, שאינה אלא ראייה אחת, שזהו דין פשוט יותר. ואי אפשר
 44 לומר כן, שהרי אֲדַרְבָּהּ, אם היא פּוֹסְקַת וחוזרת ורואה, הֲוִיָּא לָהּ -
 45 הרי זה נחשב בְּשִׁתֵּי רֵאוֹת. מתרצת הגמרא: אֵלָא כִּךְ אמר רב
 46 חלקיה בר טובי, תִּינוּקָת שְׁלֹא הִיגִיעַ וּמְנָה לְרֵאוֹת, וְשׁוֹפְעַת דָּם כָּל
 47 שְׁבַעָה יָמִי נִדְתָּה, אִינְהָ חֻשׁוּבָה אֵלָא רֵאָהָ אַחַת. ואכן רב חלקיה
 48 לא אמר תיבת 'אפילו', ואם היא פוסקת וחוזרת ורואה אכן נחשב
 49 כאילו ראתה ראיות נפרדות.
 50 הלכה נוספת בענין קטנה הרואה דם: אִמֵּר רַב שִׁמִּי בְּרַ חִיָּיא,
 51 מְדַלְפָּת, כלומר קטנה שיוצא הדם מגופה טיפה אחר טיפה, אִינְהָ
 52 נחשבת כְּרֹאוּהָ דָּם. מקשה הגמרא: וְהָא קְהוּיָא - והרי רואה דם,
 53 ואיך יתכן שאינה נחשבת כרואה. מתרצת הגמרא: אִימָא - אמר
 54 בכונתו של רב שימי, שמדלפת אִינְהָ נחשבת בְּשׁוֹפְעַת דָּם, שהכל
 55 נחשב כראייה אחת, אֵלָא בְּפּוֹסְקַת חוזרת ורואה, שנחשב כאילו
 56 ראתה ראיות נפרדות, ואם אחרי שתטהר תחזור ותראה, תטמא מעת
 57 לעת. חוזרת הגמרא ומקשה: אם נפרש כן בכונתו, שכשיוצא מגופה
 58 טיפה אחרי טיפה אינה נחשבת כשופעת, מְבַלְל - משמע מזה